

Karel Petr

O jednom rozšíření rozvoje Clebsch-Gordanova

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 36 (1907), No. 3, 243--251

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122593>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1907

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Střed průsečíků přímky B s křivkou (1) plyne z rovnice
 $x^n + b_1 x^{n-1} + \dots + b_n - a_1 x^{n-1} - a_2 x^{n-2} - \dots - a_n = 0$,
 z níž dostaneme

$$\xi = -\frac{b_1 - a_1}{n}. \quad (\beta)$$

Z rovnice (α) a (β) plyne

$$\sum \frac{\psi(x_k)}{f'(x_k)} = a_1.$$

Větu, kterou jsme zde dokázali, mohli bychom také přímo z theoremu Newtonova o asymptotách odůvodnit, jak jsme na jiném místě ukázali.

O jednom rozšíření rozvoje Clebsch-Gordanova.

Napsal K. Petr.

1. Rozvoj Clebsch-Gordanův vztahuje se ku formě o dvou řadách binárních proměnných $(x_1, x_2), (y_1, y_2)$. Takovou formu lze totiž rozvinouti v řadu tvaru

$$f\left(\begin{matrix} m & n \\ x, y \end{matrix}\right) = A_0 + (xy)A_1 + (xy)^2 A_2 + \dots + (xy)^m A_m, \quad m \geq n, \quad (1)$$

kde $f\left(\begin{matrix} m & n \\ x, y \end{matrix}\right)$ značí formu v (x_1, x_2) stupně m -tého, v (y_1, y_2) stupně n -tého a kde $(xy) = x_1 y_2 - x_2 y_1$. Výrazy A_k pak jsou formy o dvou řadách proměnných* $(x), (y)$ a jsou to poláry forem o jedné řadě proměnných. Jestliže jest ku př. $G(x)$ forma r -tého stupně v (x) (kterážto forma obsahovati může i jiné řady proměnné ku př. (y)), jest operace vytvářející poláru této formy dle proměnné (x) s pólem (y) takto definována

$$D_{xy} G(x) = \frac{1}{r} \left(\frac{\partial G}{\partial x_1} y_1 + \frac{\partial G}{\partial x_2} y_2 \right), \quad (2)$$

* Místo $(x_1, x_2), (y_1, y_2) \dots$ užívati budu v násl. obvyklého zkrácení $(x), (y) \dots$

Na základě tohoto označení lze dle svrchu uvedeného o vý-
razech A_k psáti

$$A_k = D_{xy}^{n-k} F_k(x), \quad (3)$$

kde $F_k(x)$ jest forma v (x) *nezávislá na proměnné* (y) . Polára
(3) hová této rovnici diferenciální

$$\frac{\partial^2 A_k}{\partial x_1 \partial y_2} - \frac{\partial^2 A_k}{\partial x_2 \partial y_1} = 0, \quad (4)$$

a lze také snadno naopak dokázati, že forma, která této rovnici
diferenciální vyhovuje, vznikla polarisováním z formy, v níž dvě
řady proměnných (x) , (y) jsou nahrazeny pouze jedinou řadou.

Podobně lze, jak rovněž známo, provéstí rozvoj forem zá-
vislých na několika řadách proměnných, ku př. formy $f \begin{pmatrix} m & n & p \\ x & y & z \end{pmatrix}$.
Stačí v tomto případě nejprve pokládati za proměnné jenom (x)
a (y) a rozvinouti dle (1). Pokládáme-li potom též (z) za pro-
měnné. jsou výrazy $F_k(x)$ určené ve (3) formy ve dvou řadách
proměnných (x) , (z) a tyto lze opět dle téže formule (1) rozvi-
nouti. Dostáváme tak řadu postupující dle mocnin determinantů
 (xy) , (yz) , (zx) .*) Než koeficienty v této řadě, jež jak patrně,
jsou rovněž poláry forem o jedné řadě proměnných, nejsou určeny
jednoznačně, jakož plyne z okolnosti, že mezi determinanty té-
mito jsou vztahy

$$x_1(yz) + y_1(zx) + z_1(xy) = 0, \quad x_2(yz) + y_2(zx) + z_2(xy) = 0. \quad (5)$$

Avšak lze vždy předeptati tvar rozvoje tak (ku př. tím,
že stanovíme, že některé členy $(xy)^\alpha \cdot (yz)^\beta \cdot (zx)^\gamma$. $P_{\alpha, \beta, \gamma}$ se
vhodně stanovenými α , β , γ nemají se v rozvoji vyskytovat),
že příslušný rozvoj jest jednoznačně určen. Koeficienty v roz-
voji jednoznačném formy o několika řadách poskytují nám bez-
prostředně úplný systém základních invariantních forem**) na
sobě lineárně nezávislých a k dané formě příslušných, ze kteréžto
okolnosti vysvítá důležitost takovýchto rozvojų. Ku výsledkům
zvláště jednoduchým a tvarem svým pozoruhodným dospí-

*) Viz Gordan, Über das Formensystem bin. Formen, Leipzig, 1875,
str. 8.

**) t. j. takových, že každý invariantní útvar dané formy o několika
proměnných jest invariantním útvarem toho systému a naopak.

váme v případě, že stupeň v jedné řadě proměnných ku prv. v (x) jest větší anebo rovný součtu stupňů v ostatních řadách (y) , (z) , (u) , . . . Případem tím v následujícím chci se zabývat, při čemž omezují se, aby označení nestalo se nepřehledným, v provedení na čtyři proměnné, čímž však nečiní se prázdňá ujma obecnosti výsledků, jichž platnost bezprostředně se rozšiřuje pro libovolný počet proměnných.

2. Forma $f(x, y, z, u)$, ve které $m \geq n + p + q$, dá se vždy rozvinouti v řadu postupující dle mocnin determinantů (yx) , (zx) , (ux) ; tedy tvaru

$$f(x, y, z, u) = \sum A_{\lambda, \mu, \nu} (yx)^\lambda (zx)^\mu (ux)^\nu,$$

$$\begin{aligned} \lambda &= 0, 1, 2, \dots, n, \\ \mu &= 0, 1, 2, \dots, p, \\ \nu &= 0, 1, 2, \dots, q, \end{aligned} \quad (6)$$

kde $A_{\lambda, \mu, \nu}$ jest polára formy závislé toliko na jedné řadě proměnných.

Neboť vyskytuje-li se v rozvoji pro $f(x, y, z, u)$ člen $B (xy)^\lambda (zx)^\mu (uy)^\nu (zy)^\varrho \dots$, kde $\varrho > 0$, musí dle předpokladu ($m \geq n + p + q$) forma B obsahovati (x) ve stupni $a \geq 2\varrho + \dots$ a můžeme tudíž identicky psáti (majíce zřetel k identitám (5))

$$B \cdot (zy) = \frac{1}{a} \left(\frac{\partial B}{\partial x_1} x_1 + \frac{\partial B}{\partial x_2} x_2 \right) \cdot (zy) =$$

$$\frac{1}{a} \left(\frac{\partial B}{\partial x_1} y_1 + \frac{\partial B}{\partial x_2} y_2 \right) \cdot (zx) - \frac{1}{a} \left(\frac{\partial B}{\partial x_1} z_1 + \frac{\partial B}{\partial x_2} z_2 \right) \cdot (yx); \quad (7)$$

dosadíme-li pak za $B \cdot (zy)$ dle této identity do daného členu, obdržíme místo něho členy, jež obsahují (zy) v mocnině s mocnitelem o jednu menším. Tuto a podobné operace můžeme tolikrát opakovati, až člen daný nahrazen jest členy mající tvar $B' (yx)^\lambda (zx)^\mu (ux)^\nu$, kde, jak ze (7) patrně, jest B' odvozeno z B opětovaným polarisováním dle proměnné (x) a dle pólů (y) , (z) , (u) . Lze tedy každý rozvoj pro $f(x, y, z, u)$, o němž v odst. 1. zmínka se stala, upravit tak, že má tvar (6), při čemž vlastnost součinitelů, jež původnímu rozvoji přísluší, že

jsou to formy vzniklé polarisováním z formy o jedné řadě proměnných, zůstává úpravou tou zcela nedotčena; i jsou $A_{\lambda, \mu, \nu}$ v rozvoji (6) takovéto formy. Jest tedy pro $A_{\lambda, \mu, \nu}$ platna rovnice (4) jakož i rovnice utvořené analogicky vzhledem k ostatním dvojicím řad proměnných. Tyto rovnice můžeme jednodušeji psáti, zavedeme-li pro příslušné operace derivační tato označení

$$[xy] = \frac{\partial^2}{\partial x_1 \partial y_2} - \frac{\partial^2}{\partial x_2 \partial y_1}, \quad [xz] = \frac{\partial^2}{\partial x_1 \partial z_2} - \frac{\partial^2}{\partial x_2 \partial z_1}, \dots;$$

užívající tohoto označení, můžeme ony rovnice diff., jež splňuje $A_{\lambda, \mu, \nu}$ takto psáti:

$$[xy] A_{\lambda, \mu, \nu} = 0, \quad [xz] A_{\lambda, \mu, \nu} = 0, \quad [xu] A_{\lambda, \mu, \nu} = 0, \dots$$

Jako snadné důsledky těchto rovnic a věty Eulerovy o homogenních funkcích vyplývají pro poláru $D_{yx}^i D_{xz}^k D_{xu}^l F(x)$ *) formy $F(x)$, kterážto forma jest závislá toliko na řadě (x) a ne na řadách (y) , (z) , (u) , tyto vzorce a věty platné vesměs za podmínky, že $i + k + l$ jest nejvýše rovno stupni $F(x)$ v (x) :

$$1. D_{yx} \cdot D_{xy}^i D_{xz}^k D_{xu}^l F(x) = D_{xy}^{i-1} D_{xz}^k D_{xu}^l F(x).$$

$$2. D_{yz} \cdot D_{xy}^i D_{xz}^k D_{xu}^l F(x) = D_{xy}^{i-1} D_{xz}^{k+1} D_{xu}^l F(x).$$

3. Jestliže jest $D_{xy}^i D_{xz}^k D_{xu}^l F(x) = D_{xy}^i D_{xz}^k D_{xu}^l G(x)$ identicky (t. j. při proměnných (x) , (y) , (z) , (u)), jest též identicky $F(x) = G(x)$.

4. Položíme-li v $D_{xy}^i D_{xz}^k D_{xu}^l F(x)$ místo (y) , (z) , (u) vesměs (x) , dostaneme $F(x)$. Tento výrok lze psáti takto:

$$\overline{D_{xy}^i D_{xz}^k D_{xu}^l F(x)} = F(x). \quad (8)$$

Čára nad výrazem značí tudíž tu, jakož i v následujícím, že ve formě příslušné místo jednotlivých řad proměnných (y) , (z) , \dots dosaditi se má řada (x) . Vztah (8) lze nahraditi větou obecnější, že operace D_{xx} , D_{yy} , \dots nemají vlivu na formu, na níž se používají, a lze je prostě vynechati.

3. Rozvoj (6) pozměníme poněkud zavedením numerických činitelů, což pro následující poskytuje jistou výhodu, i budeme jej psáti ve tvaru (při čemž nezměníme označení koeficientů,

*) Operace D_{xy} , D_{xz} , D_{xu} jsou záměnné (vždy).

kde $\Delta, \Delta', \Delta'', \dots$ značí jisté operace polarisační, jež netřeba podrobněji popisovati.

Z rovnic (11) vyplývá ihned dle důsledku 3. v odst. 2. (str. 246)

$$\begin{aligned}
 F_{\lambda, \mu, \nu}^{[yx]}(x) &= (m + n - \lambda) F_{\lambda + 1, \mu, \nu}(x) + (n - \lambda) F_{\lambda, \mu + 1, \nu}(x) \\
 &\quad + (n - \lambda) F_{\lambda, \mu, \nu + 1}(x), \\
 F_{\lambda, \mu, \nu}^{[yz]}(x) &= (p - \mu) F_{\lambda + 1, \mu, \nu}(x) - (n - \lambda) F_{\lambda, \mu + 1, \nu}(x), \quad (12) \\
 F_{\lambda, \mu, \nu}^{[yu]}(x) &= (q - \nu) F_{\lambda + 1, \mu, \nu}(x) - (n - \lambda) F_{\lambda, \mu, \nu + 1}(x), \\
 &\quad \dots \dots \dots
 \end{aligned}$$

odkudž, značíme-li $m + n + p + q = s, \lambda + \mu + \nu = \sigma,$
 $(s - \sigma) F_{\lambda + 1, \mu, \nu}(x) = F_{\lambda, \mu, \nu}^{[yx]}(x) + F_{\lambda, \mu, \nu}^{[yz]}(x) + F_{\lambda, \mu, \nu}^{[yu]}(x),$
 a podobně
 $(s - \sigma) F_{\lambda, \mu + 1, \nu}(x) = F_{\lambda, \mu, \nu}^{[zx]}(x) + F_{\lambda, \mu, \nu}^{[zy]}(x) + F_{\lambda, \mu, \nu}^{[zu]}(x), \quad (13)$
 $(s - \sigma) F_{\lambda, \mu, \nu + 1}(x) = F_{\lambda, \mu, \nu}^{[ux]}(x) + F_{\lambda, \mu, \nu}^{[uy]}(x) + F_{\lambda, \mu, \nu}^{[uz]}(x).$

Vztahy (13) a (10) dovolují nám postupně všechny formy $F_{\lambda, \mu, \nu}(x)$ stanoviti. Z (10) máme ihned jednoznačně

$$F_{0, 0, 0}^{[yx]}(x) = \overline{[yx]f(x, \dots)}, \quad F_{0, 0, 0}^{[yz]}(x) = \overline{[yz]f(x, \dots)}, \dots,$$

což dává dosazením do (13)

$$s F_{1, 0, 0}(x) = \overline{[yx]f(x, \dots)} + \overline{[yz]f(x, \dots)} + \overline{[yu]f(x, \dots)},$$

aneb

$$F_{1, 0, 0}(x) = \frac{1}{s} \overline{([yx] + [yz] + [yu])f(x, \dots)}$$

a obdobné výsledky dostáváme pro $F_{0, 1, 0}(x), F_{0, 0, 1}(x).$ Označíme-li k vůli stručnosti operace

$$\begin{aligned}
 [yx] + [yz] + [yu] &= T_y, \quad [zx] + [zy] + [zu] = T_z, \\
 [ux] + [uy] + [uz] &= T_u,
 \end{aligned}$$

máme

$$\begin{aligned}
 F_{1, 0, 0}(x) &= \frac{1}{s} \overline{T_y f(x, \dots)}, \quad F_{0, 1, 0}(x) = \frac{1}{s} \overline{T_z f(x, \dots)}, \\
 F_{0, 0, 1}(x) &= \frac{1}{s} \overline{T_u f(x, \dots)}.
 \end{aligned} \quad (14)$$

Užívající nyní (14) při rozvoji

$$[yx]f(x, \dots), [yz]f(x, \dots), \dots,$$

známe $F_{1,0,0}^{[yx]}(x)$, $F_{0,1,0}^{[yz]}(x)$, ... a pomocí (13) dostáváme tyto vztahy pro formy $F_{2,0,0}(x)$, $F_{1,1,0}(x)$, ... jednoznačně ty formy stanoví

$$F_{2,0,0}(x) = \frac{1}{(s-1)(s-2)} \overline{T_y^2 f(x, \dots)},$$

$$F_{1,1,0}(x) = \frac{1}{(s-1)(s-2)} \overline{T_y T_z f(x, \dots)},$$

Jest jasno, že takovýmto způsobem lze neomezeně pokračovati, a vyplývá z toho nejprve ta okolnost, že rozvoj (6') jest jednoznačný, t. j. máme-li dva takové rozvoje pro touž formu jednou o koeficientech $A_{\lambda, \mu, \nu}$, po druhé o koeficientech $A'_{\lambda, \mu, \nu}$, že jest identicky $A_{\lambda, \mu, \nu} = A'_{\lambda, \mu, \nu}$.

Lze však na základě (13) odvoditi obecně tvar pro $F_{\lambda, \mu, \nu}(x)$. Jest totiž

$$F_{\lambda, \mu, \nu}(x) = \frac{1}{(s-\sigma+1)(s-\sigma)(s-\sigma-1)\dots(s-2\sigma+2)} \overline{T_y^\lambda T_z^\mu T_u^\nu f(x, \dots)}. \quad (15)$$

Výsledek tento dokážeme úplnou indukci. Necht tento výsledek jest platný pro všechna $F_{\lambda', \mu', \nu'}(x)$, pro něž $\lambda' + \mu' + \nu' = \sigma' < \sigma$. Budiž ku př. $\lambda > 0$; pak platí též pro $\lambda' = \lambda - 1$, $\mu' = \mu$, $\nu' = \nu$. Užijeme-li ho v tomto případě na rozvoj forem $[yx]f(x, \dots)$, ..., máme (kladouce hned $\sigma' = \sigma - 1$, $s' = s - 2$)

$$F_{\lambda-1, \mu, \nu}^{[yx]}(x) = \frac{1}{(s-\sigma)(s-\sigma-1)\dots(s-2\sigma+2)} \overline{T_y^{\lambda-1} T_z^\mu T_u^\nu [yx]f(x, \dots)},$$

$$F_{\lambda-1, \mu, \nu}^{[yz]}(x) = \frac{1}{(s-\sigma)(s-\sigma+1)\dots(s-2\sigma+2)} \overline{T_y^{\lambda-1} T_z^\mu T_u^\nu [yz]f(x, \dots)},$$

$$F_{\lambda-1, \mu, \nu}^{[yu]}(x) = \frac{1}{(s-\sigma)(s-\sigma+1)\dots(s-2\sigma+2)} \overline{T_y^{\lambda-1} T_z^\mu T_u^\nu [yu]f(x, \dots)},$$

z čehož dosazením do (13) vyplývá vskutku (15). Poněvadž pak (15) jest platno pro $\lambda = 0$, $\mu = 0$, $\nu = 0$ dle (10), jest vztah (15) obecně dokázán.

Z rovnice (15) plynou ihned koeficienty v rozvoji Clebsch-Gordanově

$$f \binom{m \ n}{x \ y} = \sum A_\lambda \frac{(yx)^\lambda}{\lambda!}; \quad \lambda = 0, 1, \dots, n, \quad n \leq m;$$

$$A_\lambda = D_{xy}^{n-\lambda} F_\lambda(x),$$

$$F_\lambda(x) = \frac{1}{(m+n-\lambda+1)(m+n-\lambda)\dots(m+n-2\lambda+2)} [yx]^\lambda f \binom{m \ n}{x \ y}.$$

Formule Clebsch-Gordanova připomíná tvarem svým rozvoj Taylorův*); ještě více však tato analogie vyniká, srovnáme-li větu Taylorovu pro několik proměnných se vzorcí (6') a (15).

Jako důsledek rozvoje (6') a (15) lze uvést větu: Souhrn invariantních útvarů formy $f \binom{m \ n \ p \ q}{x \ y \ z \ u}$, kde $m \geq n + p + q$, shoduje se souhrnem invariantních útvarů systému forem o jedné řadě proměnných

$$\begin{aligned} T_y^\lambda T_z^\mu T_u^\nu f \binom{m \ n \ p \ q}{x \ y \ z \ u}, \quad & \lambda = 0, 1, \dots, n, \\ & \mu = 0, 1, \dots, p, \\ & \nu = 0, 1, \dots, q, \\ & \lambda + \mu + \nu \leq m. \end{aligned}$$

Při obecné formě $f \binom{m \ n \ p \ q}{x \ y \ z \ u}$ jsou všechny formy tohoto systému na sobě nezávisly a od nuly různé.

4. Obecnější předpoklad, nežli o který jsme se právě opírali ($m \geq n + p + q + \dots$), by byl $m + n \geq p + q + \dots$ **). I v tomto případě snadno lze udati rozvoje, jichž koeficienty (poláry forem o jedné řadě proměnných) jsou jednoznačně stanoveny. K vůli stručnosti uvádím zde rozvoj pouze pro případ tří proměnných řad, tu dostáváme ($m \geq n$, $m + n \geq p$)

*) Dle Gordana lze dokonce rozvoj Clebsch-Gordanův v jistém smyslu pokládati jako rozšíření Taylorovy věty; (uvádím dle Encycl. der math. W. I. díl, str. 373, pozn. 296; příslušné místo v publikacích Gordanových tu neuvedeno a mně jest neznámo).

**) a tak dále.

$$f(x, y, z) = \sum \frac{(yx)^\lambda}{\lambda!} \frac{(zx)^\mu}{\mu!} A_{\lambda, \mu} + \sum (yx)^\lambda (zx)^\mu (zy)^\rho B_{\lambda, \mu, \rho},$$

$$\lambda = 0, 1, 2, \dots, n,$$

$$\mu = 0, 1, 2, \dots, p,$$

$$\rho = 1, 2, 3, \dots;$$

zároveň pak jest v prvném součtu $\lambda + \mu \leq m$, v druhém pak součtu $\lambda + \mu = m$, $\lambda + \rho \leq n$, $\mu + \rho \leq p$.

Koefficienty $A_{\lambda, \mu}$ jsou stanoveny tímž vztahem (15) jako $A_{\lambda, \mu, \nu}$ v (6') (stačí klásti $q = 0$, $\nu = 0$ a $A_{\lambda, \mu} = A_{\lambda, \mu, 0}$); k určení forem $B_{\lambda, \mu, \rho}$ by bylo třeba podniknouti zvláštní vyšetřování.

Úvod do vektorové analýse.

Napsal řed. Ant. Libický.

(Pokračování.)

Když jsme takto stanovili některé výrazy pro úplný diferenciální poměr vektoru \mathbf{v} dle \mathbf{r} , chceme znázorniti jej geometricky; k tomu hodí se vektor, který obdržíme, násobíme-li úplný diferenciální poměr jednotkovým vektorem \mathbf{s}_1 , při čemž vektor ten může býti postfaktorem anebo praefaktorem. Jako jsme v poli skalárním poznali součin $\frac{dv}{d\mathbf{r}} \cdot \mathbf{s}_1$, rovnající se dle (37) skaláru $\frac{dv}{ds}$, tak jest důležitý v poli vektorovém součin $\frac{d\mathbf{v}}{d\mathbf{r}} \cdot \mathbf{s}_1$ anebo $\mathbf{s}_1 \cdot \frac{d\mathbf{v}}{d\mathbf{r}}$, který jest dle (21^a) vektorem.

Srovnajíce rovnici (59^a), totiž

$$\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial \mathbf{r}_s} = \frac{d\mathbf{v}}{ds} \mathbf{s}_1,$$

s rovnicí (62^c)

$$\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial \mathbf{r}_s} = \left(\frac{d\mathbf{v}}{d\mathbf{r}} \cdot \mathbf{s}_1 \right) \mathbf{s}_1,$$

obdržíme

$$\frac{d\mathbf{v}}{d\mathbf{r}} \cdot \mathbf{s}_1 = \frac{d\mathbf{v}}{ds}. \quad (70)$$